

Posudek vedoucí magisterské diplomové práce Sandry Černodrinské „Herectví, prožívání a vliv vnějších impulzů při tvorbě role“.

V průběhu absolventského ročníku v Disku prošla Sandra Černodrinská rozmanitými hereckými úkoly ve čtyřech inscenacích a osvědčila vzácnou vstřícnost, soustředěnost a flexibilitu při spolupráci s různými režiséry v odlišných žánrech jak ve chvílích úspěšného souznění se záměry inscenátorů, tak v okamžicích nejistot a tápání. Zkrátka řečeno, „profesionální přístup“ – v tom nejlepší smyslu slova – ke společné (!) práci je jí takřikajíc vlastní. V případě muzikálu *Kabaret* pod vedením Lumíra Olšovského výborně vyřešila stylizaci menší, v zásadě epizodní postavy (dokonce vtipněji a přesněji než později v profesionálním divadle pod vedením jiného režiséra); v Mayenburgově naturalistickém obrázku „ze života“ *Mučedník* stála před úkolem ztvárnit postavu Matky a i zde prokázala schopnost jemné stylizace, která jí nebránila vzít postoj postavy „za svůj“, tedy pohybovat se na hranici prožívání a odstupu: prakticky si tak vlastně ověřovala téma vytčené pro písemnou reflexi. Mimořádně dobře se pak vyrovnala s postavou Varji v inscenaci Ostrovského *Bouře*, celkově rozlomené mezi vnější (především výtvarnou) stylizací a „niterným“ prožíváním příběhu: naturalisticko-expresionisticky vypjatým situacím čelila herečka temperamentním, a přece věcným jednáním, autentickým „bytím“ na jevišti, koncentrovaným do úsporného a přesvědčivého projevu. Podobně pak, v komediální rovině, postupovala při roli Máši v bulvární konverzačce *Čechov na Jaltě*.

V práci rozdělené do tří částí rekapituluje Sandra dílčí zkušenosti z průběhu studia, ve školním divadle Disk a v praxi. Konfrontuje účelně vlastní postřehy s vybranými názory pedagogů (Horanský) i s myšlenkami renomovaných praktiků z relevantní literatury (M.

Čechov, Donellan, Vostrý, Lukavský). Při popisu zkušeností neprochází přitom jednotlivé úkoly, které ji potkaly, chronologicky, ale v souladu se zadáním písemné části magisterské práce vlastně tematicky: při reflexi zkušeností nejen z divadla DISK, ale i z profesionálních jevišť dochází k poznání, že je jí bližší způsob vytváření postavy „od masky“, resp. od vnější podoby, kterou hledá nejrůznějším způsobem, od „živých vzorů“ přes jejich kombinaci až po obrazy spíš intuitivně cítěné skrze konkretizaci určitých vyhraněných postojů. „Nesmírně mě baví být někdo zcela jiný“, říká v souvislosti s jednou postavou. Problematiku „prožívání“, vytčenou v zadání práce, vzhledem k praktickým zkušenostem reflektuje otevřeně a upřímně jako něco, k čemu se přes míru sebekontroly, související ovšem i se schopností vidět sebe samu v odstupu, dostává za cenu často trpkých zkušeností, kterými prochází při hledání míry ztotožnění s postavou. Že se i to prakticky podařilo, dokládá především zmiňovaný výkon ve Varvaře z Ostrovského *Bouře*. I prostý popis zkušeností je tak cenný nejen pro svou upřímnost, někdy až „syrovost“ vzhledem k naprosto minimální potřebě „literárně“ uhlazovat vlastní názory, ale i proto, že živě zachycuje otázky, na které si musí - často sama! - hledat odpovědi.

Práci doporučuji k obhajobě.

Zuzana Sílová